

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Theodōritu Episkopu Kyru Kai Eyagriu Scholastiku
Ekklesiastikē Istorìa, Eklogai Apo Tōn Istorion
Philostorgiu Kai Theodōru**

Theodoretus <Cyrrhensis>

Mogvntiae, 1679

XXIIX. De Mammiano, & de operibus ab eo constructis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14162

CAP. XXVII.

De Tyrannide Illi ac Leontii.

Idem Eustathius scribit, Zenonem innumeras insidias adversus Verinam focum suam struxisse, tandemque eam in Ciliciam relegasse. Postea vero, cum Illus tyrannidem occupasset, Verina in Papirium castrum migravit, ibique excessit è vita. Res praterea Illi ab eodem Scriptore elegantissime exponuntur: quemadmodum cum à Zenone insidiis appetitus fuisset, effugerit: utque Zenon eum, quem ad interficiendum illum submiserat, Illo necandum tradiderit; capitis amputationem mercedis loco ei rependens, eò quod conatu excidisset. Illum quoque magistrum Orientalis militiæ renuntiavit, studens ut occultæ essent insidiæ, quas ei comparaverat. Illus verò, adscito in societatem Leontio, & Marso viro egregio, ac Pamprepio, ad Orientis partes perrexit. Refert deinde idem Eustathius, quomodo Leontius apud Tarsum Ciliciæ Imperator nuncupatus sit: & quem isti tyrannidis suæ fructum perceperint, cum Theodericus vir natione Gothus, & qui apud Romanos erat illustris, adversus eos missus esset cum exercitu Romanorum simul ac Barbarorum. Idem Eustathius eleganti admodum stylo eadem eorum describit, quos Zenon crudeliter necari iussit, hanc eis mercedem rependens benevolentia, quâ ipsum complexi fuerant: & quomodo Theodericus, cum Zenonis adversus ipsum insidias comperisset, Romam se contulit. Alii dicunt Zenonis suavis id à Theoderico factum fuisse, Qui conserto prælio, cum Odoacrum superasset, Romam sub potestatem suam redegit, Regis duntaxat nomine sibi assumpto.

CAP. XXVIII.

De Mammianno, & de operibus ab eo constructis.

Ejusdem Zenonis principatu Mammianium quendam vixisse scribit Joannes Rhetor, qui ex sellulario opifice vir insignis evaserit, & ad Senatorium ordinem pervenerit. Ab hoc Mammianno ait Joannes, in Daphnensi quidem suburbano ædificatum esse antiphorum, qui locus prius vites habuerat

Κεφ. κζ΄.

Περί τῆς τυραννίδος Ἰλλίου καὶ Λεοντίου.

Ὁ Αὐλὸς γράφει τὸν Ζήνωνα καὶ βεβαίως τῇ πενθερᾷ μυνείας Ἰθβεληίας ῥαβδῶν μὲν ἴσχυρα καὶ πρὸς τὴν κιλικίαν ἐκπεμπόμενα χῶραν ὑπερῶν δὲ μέγα ἔχοντα ταύτην πᾶσι τὸ παπιεῖον λεγόμενον φρεσιον, ἵλλα τὸ ῥαβδῶν, αὐτόδι τε τὸν βίον ἐκπέμπων. κατὰ κτ' ἵλλα ἡ γράφει μάλα δολίως ὁ δίσταδι, ὅπως πρὸς τὴν Ζήνωνος Ἰθβελητικῆς διέφυγε, καὶ ὅπως ὁ Ζήνων τὸν ἀποσφάζει τῶν πρὸς αὐτὸν ἐξ ἰσχυρῶν ἐξ ἀνάγκης ἐκπέμπων, μὴ δὲ τῆς ἀποσφάξις τῆς κεφαλῆς ἐκπέμπων αὐτὸν ὡς ἀποσφάζει ὃν καὶ ἐρῶν τὴν ἐξ ἰσχυρῶν ἀποσφάζει νησι δυνάμεων, τὸ λαθεῖν πρὸς αὐτὸν τὸ δόμιον ὁ δὲ, λεόντιον πρὸς αὐτὸν ὡς ἀποσφάζει, μάρτυρ τε ἐν ἀποσφάξις ὡς ἀποσφάζει, ἀνα τῆς ἐξ ἰσχυρῶν ἰσχυρῶν εἶτα τὴν λεοντίαν ἀναρρήσει τὴν ἐξ ἰσχυρῶν τῆς κιλικίας γρομῆν. ὅπως τε καὶ ἐξ ἰσχυρῶν τῆς τυραννίδος ἀπώσαντο, θεοδότης καὶ αὐτῶν ἐκπεμπόντων, ἀνδρῶν γὰρ τῶν τῶν ἰσχυρῶν ὑποδέχοντων, ὡς ἀποσφάζει τῶν αὐτῶν ἰσχυρῶν, μὲν ἡμεδαπῆς τε καὶ ἀλλοδαπῆς δυνάμεως ἀναγράφει μάλα σαφῶς ὁ αὐτὸς δίσταδι, καὶ τὴν δολίαν ἀνηρημῆρας πρὸς Ζήνωνος ἀντι τῆς ἐξ ἰσχυρῶν ἀνοίας καὶ ὅτι γε ὁ θεοδότης τῆς Ἰθβελητικῆς Ζήνωνος αἰσθόμενος, Ἰθβητικῶν πρὸς αὐτὸν ῥαβδῶν ἀναχαρῆ. τινὲς δὲ φασὶν ὡς καὶ ἰσχυρῶν Ζήνωνος καὶ ὁ δόσιον μάχης κρατήσας, ὑφ' ἐαυτὸν τὴν ῥαβδῶν ποιῆται, ῥαβδῶν πρὸς αὐτὸν ἐξ ἰσχυρῶν.

Κεφ. κη΄.

Περί μαμμιανῶν, καὶ τῶν ἐργῶν αὐτῶν.

Υπὸ τοῖς χρόνοις Ζήνωνος ἰσοπέδι ἰσχυρῶν ὁ ῥήτωρ μαμμιανὸς ἐξ ἰσχυρῶν φερίαν Ἰθβητικὸν ἀνδρᾶ ἡμέδαπῆς, καὶ τῆς σικελίης βελίης μεταχῶν, καὶ ἐν δόσιον τῶν πρὸς αὐτὸν τὸν καλεῖται ἀντίφασον ἐκπεμπόμενος, πρῶτον ἀμπέλους δεδότης

μένων, ἢ πρὸς γεωργίαν ἐπιλήθειον χωρίον κα-
 θέστωτα, διὰ τὴν δημοσίαν βαλανείαν ἔμαμ-
 μιανός ὁ Φιλόπολις, ἢ χαλκῆ ἀνάκει εἰκῶν.
 ἀνά τῆν πόλιν δύο βασιλείας ἐργάσατο
 σοάς, τῆν τε οἰκοδομίαν διὰ πρῶτον, ἢ τῶν
 ἐκ λίθων ἀειφανείας τε καὶ διαυλείας κεκοσ-
 μημένας ὡς ἐν μεθόριον μέσθων τῶν δύο
 βασιλείων σοῶν, τετραπύλον ἀναστήσας, κίον
 τε καὶ ἐκ χαλκῆ ἕλλη μάλα κομψῶς ἠσκη-
 μένον ἔτασ μέν βασιλείας κατελήφαμεν
 σοάς, μὲν τὴν προσηγορίαν ἐπιλέψανα τὴν
 δικασμίας φέρσας, τῶν ἐκ προκοπήσιν λίθων
 πρὸς ἀφ᾽ ἑσθικεμένων ἐμὴν τὴν οἰκοδομίαν
 ἐχρησάμεν τῶν ἐπισημῶν. ἐκ τῶν γεγραμμένων
 ἠδὲ παθημάτων ἐνάχθη τὴν οἰκοδομίαν ἐδέ-
 ξασθε, ἢ δὲ ἐς κόσμον ταῦταις προσεβένθη.
 τῆν τετραπύλον ἔκαστος μᾶμμιαν γεγραμμέ-
 νον ἐδέξασθε ψιλὸν ἔχον κατελήφαμεν.

A & arva, è regione balnei publici : in quo
 statua ænea posita est cum hac inscriptio-
 ne : Mammianus amator urbis. In ur-
 be vero duas regias porticus ab eodem
 exstructas esse refert , tum fabricæ ve-
 nustate insignes, tum lapidum splendo-
 re ac nitore decoratas. Inter duas au-
 tem porticus, quasi confinium quod-
 dam ab eo ædificatum esse Tetrapylum
 columnis & ære admodum eleganter
 excultum. Et ipsas quidem regias por-
 ticus vidimus, quæ & nomen pristinum,
 & reliquias vetusti splendoris adhuc
 servant, cum solum earum Proconne-
 sio marmore stratum sit. Reliqua verò
 Bstructura nihil habet eximium. Nam
 post superiores ruinas, nuper instaura-
 tæ sunt, nulla re ad earum ornamentum
 adjecta. Tetrapyli vero ejus, quod à
 Mammiano constructum est, ne vesti-
 gium quidemprehendimus.

Κεφ. κθ΄.

Περὶ τῆς τελευτῆς τῶν ζήνωνος καὶ τῆς ἀναστάσεως
 ἀναστασίας.

Τὸ δὲ ζήνωνος τοίνυν ἀπαίδεω τελευτή-
 σαντος ἐπιληψίας νόσῳ μὲν ἐξ ἑξήκοντον καὶ
 δεκάτων ἔτη τῆς βασιλείας, ἢ λησσε μέν
 λογιῶν ὅτε τὸ ἀδελφός ἐς μέγα δυνάμειος
 προσεχωρηκώς, τὴν βασιλείαν ἐαυτῷ ἀειδή-
 σεν ἔμην τῶν δοκίμων ἔτυχεν. ἢ ἠδὲ δρι-
 ἀδην, ἀναστασίῳ τὸν ἐφ᾽ ἑαυτὸν ἀειδήσων,
 ἢ πω μὲν ἠκούσας γερασίαν, ἐν τῇ τῆλεδομένη τῶν
 σιληναιῶν χολῆ καταλεγομένῳ ἰσοπέθῳ
 ἐν ὁδῷ ἀδελφῶν, μὲν τὴν δριχὴν τῆς διοκλητιανῆς
 βασιλείας ἐς τὴν ζήνωνος τελευτήν καὶ τὴν ἀν-
 ἀρρησιν ἀναστασίας, ἐτη διεθῆν ἐπὶ καὶ δια-
 κόσια ἀπὸ τῆς ἀναστασίας, ἐτη δύο
 καὶ λ, ἢ πεντακόσια πρὸς μισὴν ἐπὶ. ἀπὸ τῆς
 τῆς ἀλεξάνδρου τῆς μακεδόνος δριχῆς, ἐτη δύο
 καὶ πεντακόσια καὶ ὀκτακόσια, ὁμοίως πρὸς μισὴν
 ἐπὶ. ἐκ τῆς τῶν ῥωμαίων καὶ ῥωμύλα βασι-
 λείας, ἐτη δύο καὶ πενήκοντα καὶ χίλια καὶ πρὸς
 γεμῖνας ἐπὶ ἀπὸ τῆς ἀλώσεως τριῶν, ἐτη
 ἑξήκοντα ὀκτακόσια, καὶ ἑξακόσια καὶ χίλια,
 πρὸς μισὴν ἐπὶ. ἔσθ᾽ ὁ ἀναστασίῳ παλῖδα
 τὴν ἐπίδαμον ἔχων, δυρράχιον νιν προσηγό-
 ρεν. τὴν τε ζήνωνος βασιλείαν καὶ γαμῆν
 πρὸς τὴν ζήνωνος τὴν δριαδην ἐθικί(ε). καὶ
 πρῶτα μὲν λογιῶν ζήνωνος ἀδελφόν, τὴν δὲ
 μαγίαν δριχὴν διεπόσια, ὃν ἠγεμῶνα τῶν
 ἐκ τῆς ἀυλῆς ἔξισον οἱ ἀπὸ τῶν ἐνάλην,

CAP. XXIX.

De Zenonis obitu, & de Anastasii Imperatoris
 nuncupatione.

CÆterum cum Zeno post septi-
 mum decimum Imperii sui aëum
 ex comitiali morbo absque liberis de-
 cessisset, Longinus quidem ejus frater,
 qui ad magnam potentiam pervenerat,
 in spem venit se Imperium facile occu-
 paturum esse. Sed tamen voti sui haud-
 quaquam compos factus est. Etenim
 Ariadne coronam imposuit Anastasio,
 qui nondum in Senatorium ordinem
 allectus, in silentiariorum schola adhuc
 militabat. Porro Eustadius scribit, ab
 exordio Imperii Diocletiani ad Ze-
 nonis obitum & nuncupationem A-
 nastasii, annos fluxisse septem supra
 ducentos : à principatu autem Au-
 gusti, annos quingentos triginta
 duos ac præterea menses septem : ab
 Alexandri autem Macedonis re-
 gno octingentos & triginta duos si-
 militer cum mensibus septem : à Ro-
 manorum & Romuli regno, mille &
 quinquaginta duos, ac præterea
 menses septem : à Frojæ denique ex-
 pugnatione, annos mille sexcentos
 & octoginta sex, cum mensibus se-
 ptem. Hic Anastasius ortus ex ur-
 be Epidamno, quæ nunc Dyrrachium
 dicitur, Imperium simul &
 uxorem Zenonis Ariadnem accepit.
 Ac primum quidem Longi-
 num Zenonis fratrem, qui Magis-
 tri dignitatem gerebat, quem antiqui
 Prefectum officiorum palatii appella-
 Yy 3